

ærede Rigsdagsmand bleven enig om at foreslaae den 1ste Januar 1860. Dette Tal er taget fra Loven om Bagerneringen i Kjøbenhavn, og jeg troer, at man, ved at holde sig dertil, vilde opfylde det Krav, som Befolkningen har, og som ogsaa Bagerne kunne gjøre en velbegrundet Fordring paa. Den Gang, Bagerfagen første Gang var under Behandling her i Thinget, da fremtraadte der en ganske anden Stemning end den, der nu gjør sig gjældende; da kom det nedsatte Udvalg i Sagen til det Resultat, at det var en meget for lang Tidsfrist, som Regjeringen havde foreslaaet at indrømme Bagerne. Da gjorde Bagerne gjældende, ligesom de ogsaa senere have gjort, og jeg troer med fuldkommen Ret, at det var umuligt for dem at gaae frem og at gjøre de Forandringer i Indretningen af deres Bagerier, som de gjerne vilde, naar ikke Mølleriet blev forbedret. Møllervæsenets Forbedring maa vistnok gaae forud for Bagervæsenets Forbedring, og naar altsaa de Herrer kun have villet give Bagerne Frist til 1860 og fra den Tid af har udfat dem for en aaben Concurrence, da troer jeg, at Billighed imod Bagerne fordrede, at Møllernes Begunstigelse ophørte endogsaa førend 1860, men at ialtsald 1ste Januar 1860 eller den samme Tidsfrist, som De have sat for Bagerne, er det seneste Tidspunkt, indenfor hvilket der bør indrømmes Møllerne den Begunstigelse, som Lovudkastet vil give dem. Det er saaledes deels i det større Mølleries og i den hele Industries, deels i Befolkningens almindelige og navnlig i Bagerneringens særlige Interesse, jeg troer man vil handle ved at nedsætte Fristen til 1ste Januar 1860, istedetfor til 1ste Januar 1862.

Nothe: Saafremt Lovforslaget skulde blive til endelig Lov efter de Afstemninger, som have fundet Sted her i Thinget igaar, saa vil der fremkomme en Tilstand, som det fra alle Sider er indrømmet vil gjøre en Indskrænkning i den Frihed, som for Diebliffet bestaaer med Hensyn til Udøvelsen af de heromhandlede Næringsbrug. Det vil nemlig være mindre let, end det tidligere har været, at faae Afgang til at etablere nye Møller. Den Afgang, der har været for visse Næringsbrugere til at faae

Ret til selv at formale den Sæd, de bruge til deres Næringsbrug, vil i det Væsentlige være affaaeren; der er, altsaa i denne Overgangstid en Tilbagegang fra den nu bestaaende Frihed. Denne Omstændighed forekommer mig at gjøre det særdeles onffeltigt, saavidt som muligt, at afforte denne Overgangstid, saaledes, at den ikke bliver længere, end det er aldeles nødvendigt, for at man kan giye de nærværende Møllere den Leilighed til at ordne sig efter de nye Forhold, som Retfærdighed og Billighed tilstige at indrømme dem. Jeg skal nu ikke gjen tage Alt, hvad der er sagt for den Anskuelse, som jeg i denne Henseende vedkfinder mig, men jeg skal blot minde om, at det oftere igaar her i Thinget, paa det allerbestemteste, uimodfagt og — som jeg troer — uimodstgelligt er udviklet, at for Kjøbstadmøllernes Bedkommende har der ikke været andre Indskrænkninger i den tidligere Lovgivning, som forhindrede Enhver i frit at etablere Møller i Kjøbstæderne, end saadanne, som ere begrundede i den tidligere bestaaende Consumtionslovgivning, navnlig i Forordningen af 1ste Februar 1797. Jeg tillod mig allerede i den forrige Sæssion, da den Lov, hvorved Consumtionen blev ophævet, var under Forhandling, at reise det Spørgsmaal, om ikke allerede ved denne Lov selv denne Indskrænkning var falden bort. Det meente man imidlertid dengang var et tvivlsomt Spørgsmaal, men man erkjendte dog paa den anden Side fra alle Sider, at denne Indskrænkning's Ophævelse maatte blive en aldeles umiddelbar Folge af den Lov, som dengang blev vedtagen. Jeg vil erindre om, at alle Møllere i Kjøbstæderne maae have vidst, eller burde idetmindste vide, at de Indskrænkninger, som bestode til Fordeel for Kjøbstæderne, alene vare begrundede i disse Befattingsanordninger, og de maatte altsaa vide, at, ligesaa længe som der har været alvorlig Tale om at ophæve disse Befattingsanordninger, var der ogsaa alvorlig Tale om at ophæve de Forretligheder, som de i den Henseende tidligere havde. Det vil af de Herrer erindres, at idetmindste i de sidste 12 Aar har den Sag været under den alvorligste Overveielse; det har været udtalt af den afdøde Konge, at Consumtionen skulde ophæves, og det har ligeledes under de